

Is het passend en noodzakelijk dat enerzijds de vrijwillige pensionering vanaf de leeftijd van 60 respectievelijk 63 jaar via een blijvende vermindering van de pensioenuitkering wordt bemoeilijkt en anderzijds vrijwillige verdere tewerkstelling na de leeftijd van 65 jaar wordt uitgesloten indien de publiekrechtelijke werkgever niet uitzonderlijk een bijzonder belang bij de verdere tewerkstelling heeft?

Verliest de leeftijdsgrensregeling in § 50, lid 1, van het Hessisches Beamtengesetz haar passende en noodzakelijke karakter omdat er gunstigere regelingen bestaan voor personen die wegens hun gevorderde leeftijd deeltijds werken en voor tijdelijke ambtenaren?

Wat betekenen voor de coherentie de verschillende regelingen in het ambtenaren-, arbeids- en socialezekerheidsrecht die de leeftijd waarop een volledige pensioenuitkering kan worden ontvangen, beogen te verhogen, en verbieden dat iemand wordt ontslagen omdat hij de gewone pensioenleeftijd heeft bereikt, en voorts bepalen dat wanneer precies die leeftijd is bereikt, verplicht een einde komt aan de tewerkstelling als ambtenaar?

Speelt het voor de coherentie een rol dat de geleidelijke verhoging van de leeftijdsgrenzen in de sociale zekerheid en het ambtenarenrecht van de federale staat en sommige Länder in de eerste plaats in het belang van de werknemers is, die de noodzaak om aan de strengere voorwaarden voor een volledig pensioenuitkering te voldoen, zo lang mogelijk willen uitstellen? Zijn deze vragen irrelevant omdat de leeftijdsgrenzen voor ambtenaren op wie het Hessisches Beamtengesetz van toepassing is, nog niet zijn verhoogd, terwijl die verhoging voor werknemers in loondienst binnenkort in werking zal treden?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court (Ierland) op 7 april 2010 — Phonographic Performance (Ireland) Limited/Ierland

(Zaak C-162/10)

(2010/C 161/36)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court (Ierland)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Phonographic Performance (Ireland) Limited

Verwerende partij: Ierland

Prejudiciële vragen

- (i) Is een hotelexploitant die in kamers voor gasten televisies en/of radio's beschikbaar stelt waaraan hij een uitgezonden signaal doorgeeft, een „gebruiker” die fonogrammen die kunnen worden afgespeeld in een uitzending „mededeelt aan het publiek” in de zin van artikel 8, lid 2, van de gecodificeerde richtlijn 2006/115/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006?
- (ii) Indien vraag (i) bevestigend wordt beantwoord: verplicht artikel 8, lid 2, van richtlijn 2006/115/EG lidstaten om naast de billijke vergoeding die de omroeporganisatie betaalt, te voorzien in een recht op een billijke vergoeding door de hotelexploitant voor het afspelen van het fonogram?
- (iii) Indien vraag (i) bevestigend wordt beantwoord: staat artikel 10 van richtlijn 2006/115/EG lidstaten toe, hotelexploitanten vrij te stellen van de verplichting „een enkele billijke vergoeding” te betalen op grond van „privégebruik” in de zin van artikel 10, lid 1, sub a?
- (iv) Is een hotelexploitant die in kamers voor gasten toestellen (andere dan een televisie of radio) en fonogrammen in fysieke of digitale vorm ter beschikking stelt, die door middel van een dergelijk toestel kunnen worden afgespeeld of gehoord, een „gebruiker” die de fonogrammen „mededeelt aan het publiek” in de zin van artikel 8, lid 2, van richtlijn 2006/115/EG?
- (v) Indien vraag (iv) bevestigend wordt beantwoord: staat artikel 10 van richtlijn 2006/115/EG lidstaten toe, hotelexploitanten vrij te stellen van de verplichting „een enkele billijke vergoeding” te betalen op grond van „privégebruik” in de zin van artikel 10, lid 1, sub a, van richtlijn 2006/115/EG?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom (PB L 376, blz. 28).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Isernia (Italië) op 2 april 2010 — Strafzaak tegen Aldo Patriciello

(Zaak C-163/10)

(2010/C 161/37)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Isernia

Partij in de strafzaak

Aldo Patriciello

Prejudiciële vraag

Vormt het strafbare feit dat de europarlementariër Aldo Patriciello abstract wordt verweten (en dat is omschreven in de tenlastelegging en reeds voorwerp is van het besluit van het Europees Parlement van 5 mei 2009 tot verdediging van de immuniteit), dat is gekwalificeerd als laster in de zin van artikel 368 van het Italiaanse wetboek van strafrecht, al dan niet een in de uitoefening van het parlementaire ambt uitgebrachte mening in de zin van artikel 9 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen van 8 april 1965?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 2 april 2010 — Emanuele Ferazzoli/Ministero dell'Interno

(Zaak C-164/10)

(2010/C 161/38)

*Procestaal: Italiaans***Verwijzende rechter**

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding*Verzoekende partij:* Emanuele Ferazzoli*Verwerende partij:* Ministero dell'Interno**Prejudiciële vraag**

Is de nationale regeling (ingevoerd bij het decreto Bersani, decreto-legge nr. 223 van 4 juli 2006, dat is omgezet in wet nr. 248 van 4 augustus 2006) die „onder andere voorziet in het volgende:

- a) een algemene tendens om houders van concessies te beschermen die op een eerder tijdstip zijn verleend op grond van een procedure die op onrechtmatige wijze een deel van de marktdeelnemers uitsloot;
- b) bepalingen die feitelijk garanderen dat de verworven handelsposities in stand blijven (zoals het verbod voor nieuwe concessiehouders hun verkooppunten binnen een bepaalde afstand van reeds bestaande verkooppunten te openen);
- c) bepalingen die de gevallen regelen waarin de concessie vervalt, waaronder het geval dat de concessiehouder direct of

indirect grensoverschrijdende activiteiten met betrekking tot kansspelen verricht die vergelijkbaar zijn met de activiteiten die voorwerp zijn van de concessie”,

verenigbaar met de artikelen 43 EG en 49 EG?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 2 april 2010 — Cosima Barberio/Ministero dell'Interno

(Zaak C-165/10)

(2010/C 161/39)

*Procestaal: Italiaans***Verwijzende rechter**

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië)

Partijen in het hoofdgeding*Verzoekende partij:* Cosima Barberio*Verwerende partij:* Ministero dell'Interno**Prejudiciële vraag**

Is de nationale regeling (ingevoerd bij het decreto Bersani, decreto-legge nr. 223 van 4 juli 2006, dat is omgezet in wet nr. 248 van 4 augustus 2006) die „onder andere voorziet in het volgende:

- a) een algemene tendens om houders van concessies te beschermen die op een eerder tijdstip zijn verleend op grond van een procedure die op onrechtmatige wijze een deel van de marktdeelnemers uitsloot;
- b) bepalingen die feitelijk garanderen dat de verworven handelsposities in stand blijven (zoals het verbod voor nieuwe concessiehouders hun verkooppunten binnen een bepaalde afstand van reeds bestaande verkooppunten te openen);
- c) bepalingen die de gevallen regelen waarin de concessie vervalt, waaronder het geval dat de concessiehouder direct of indirect grensoverschrijdende activiteiten met betrekking tot kansspelen verricht die vergelijkbaar zijn met de activiteiten die voorwerp zijn van de concessie”,

verenigbaar met de artikelen 43 EG en 49 EG?